

EUROOPA KOHTU OTSUS

14. detsember 1972¹

Kohtuasjas 7/72,

BOEHRINGER MANNHEIM GmbH, registreeritud asukoht Mannheim, keda esindavad juhatuse liikmed H. Raiser ja H. E. Köbner ning Kölni advokaadid A. Deringer, C. Tessin, H. J. Herrmann ja J. Sedmund, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, advokaat M. Badeni büroo, 1 boulevard Prince-Henri,

hageja, <<

versus

EUROOPA ÜHENDUSE KOMISJON, keda esindab õigusnõunik E. , kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis on tema õigusnõuniku E. Reuteri büroo, 4 boulevard Royal,
kostja,

TAOTLUS osaliselt muuta või tühistada komisjoni 25. novembri 1971. aasta otsus (IV/26 945 Boehringer), mis seondub hagejale määratud trahviga.

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president R. Lecourt, kodade esimehed R. Monaco ja P. Pescatore, kohtunikud A. M. Donner, A. Trabucchi (ettekandja), J. Mertens de Wilmars ja H. Kutscher, kohtujurist: H. Mayras, kohtusekretär: A. Van Houtte,

on teinud järgmise

OTSUSE

Faktilised ja õiguslikud asjaolud

I – Faktilised asjaolud

[...]

Põhjendused

1. 16. juuli 1969. aasta otsusega määras Euroopa Ühenduse Komisjon Boehringer Mannheim GmbH-le 190 000 arvestusühiku suuruse trahvi EMÜ asutamislepingu artikli 85 rikkumise eest. Seda summa vähendati 180 000 arvestusühikuni kohtu 15. juuli 1970. aasta otsusega kohtuasjas 45/69. New Yorgi ringkonnakohus trahvis Boehringeri 3. juulil 1969. aastal 80 000 USA dollariga Ameerika Ühendriikide föderaalseaduses konkurentsi piiramist reguleeriva sätte rikkumise eest. Hageja tasus selle trahvi 11. juulil 1969. aastal. 3. septembri 1969. aasta kirjaga palus äriühing arvata komisjonil tema poolt Ameerika Ühendriikides tasutud trahv maha komisjoni 16. juuli

---

¹ Kohtumenetluse keel – saksa.

1969. aasta otsusega määratud trahvist. Komisjon lükkas 25. novembri 1971. aasta otsusega selle palve tagasi.

2. Hageja kurdab, et komisjon rikkus sellega üldist õiguspõhimõtet, mis keelab määrata sama teo eest kaks karistust.

3. Trahvisumma määramisel peab komisjon võtma arvesse kõnealuse äriühingu poolt sama teo eest juba kantud karistusi, kui karistused on kehtestatud liikmesriigi kartelliõiguse rikkumise eest ning rikkumised on seega toime pandud liikmesriigi territooriumil. Tuleb vaid otsustada küsimus, kas komisjonil võib olla ka kohustus arvata kolmanda riigi ametivõimude poolt määratud karistus maha teisest karistusest, kui kõnealusel juhul on komisjoni kaebuse esemeks olnud hageja tegevus ning Ameerika Ühendriikide kaebuse objektiks olnud hageja tegevus sarnane.

4. Kuigi tegevus, millele kõnealused süüdimõistvad otsused tuginevad, tulenevad samast lepingute kogumist, on nad oluliselt erinevad nii nende eseme kui ka geograafilise rõhuasetuse poolest.

5. Ühenduse süüdimõistev otsus oli suunatud ennekõike ühisturu ja Suurbritannia jagamiseks sõlmitud suulise kokkuleppe ning Nedchemi, Boehringeri ja Buechleri ettevõtetele sünteetilise hiniini tootmise piiramise vastu. Kuigi Ameerika Ühendriikides tehtud süüdimõistev otsus võis osaliselt põhineda ka neil teguritel, seondus see siiski laiema tõsiasjade hulgaga ning oli suunatud peamiselt kiinakoore kohta sõlmitud lepingu ning kartelli poolt Ameerika strateegiliste varude omandamise ja jaotamise ning sellele järgnenud eriti kõrgete müügihindade kohaldamise vastu Ameerika Ühendriikides. Lepingupoolte hinnangud tegevusele, millel viimati mainitud süüdimõistev otsus põhineb, lahknevad, kuna otsus kuulutati hageja suhtes välja *nolo contendere* avalduse põhjal nii, et kättesaadav on ainult süüdistus, mitte esitatud vastuväited ega põhjendatud otsus, mis oleks suuteline kõrvaldama kahtlused süüdimõistva otsuse ulatuses. Hageja ülesanne on tõestada tegevuste samasus, mida ta aga sel põhjusel teha ei suutnud.

6. Igal juhul ei saa nõustuda väitega, mille kohaselt seisneb karistatud tegevus kartellilepingus endas ja mitte selle rakendamises. Siinkohal piisab meenutusest, et kohtu 15. juuli 1970. aasta otsus kohtuasjas samade poolte vahel võttis vastupidise seisukoha, nimelt et asutamislepingu rikkumised olid väiksemad, kui komisjon oli arvanud, ning tegi vastavad järeldused trahvisumma kehtestamise kohta, olles enne kindlaks teinud, et kõnealune leping oli mitmes mõttes ebamäärane teatud kuupäevade osas. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 85 võttis see otsus arvesse vaid neid kartellilepingu rakendamisjuhte, mis võisid mõjutada liikmesriikide vahelist kaubandust või moonutada konkurentsi ühisturul. Pealegi pole hageja suutnud kuidagi kinnitada väidet, et Ameerika Ühendriikides tehtud süüdimõistev otsus ei olnud suunatud kartellilepingu rakendamise ega mõjude vastu nimetatud riigis. Seega pole ka tõestatud, et väidetavad tegevused olid samased.

7. Seetõttu puudub alus arvata hagejale Ameerika Ühendriikides määratud trahv kasvõi osaliselt maha 180 000 arvestusühiku suurusest trahvist, mille ta pidi maksma asutamislepingu artikli 85 rikkumise eest.

8. Seega tuleb taotlus jätta rahuldamata.

Kohtukulud

Kodukorra artikli 69 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud maksma kohtukulud.

Hageja on oma taotlustes kaotanud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ning arvestades menetlusdokumente,
kuulanud ära ettekandja-kohtuniku ettekande,
kuulanud ära poolte kohtukõned,

kuulanud ära kohtujuristi arvamuse,
võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 85 ja
173,
võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse Kohtu põhikirja protokollid,
võttes arvesse Euroopa Ühenduste Kohtu kodukorda,
EUROOPA KOHUS otsustab:

- 1 . Jätta hagi rahuldamata.
- 2 . Mõista kohtukulud välja hagejalt.

Donner	Lecourt Trabucchi	Monaco Mertens de Wilmars	Pescatore Kutscher
--------	----------------------	------------------------------	-----------------------

Kuulutatud avalikul istungil 14. detsembril 1972 Luxembourgis.

A. Van Houtte	R. Lecourt
Kohtusekretär	President